



Redakteur - Besitzer  
W. Jurukoff.

# Varnaer Nachrichten

2. Februar 1916. 5 Cent.

## FESTREDE

des Oberstleutnants Lüdecke am Geburtstage Seiner Majestät Kaiser Wilhelm II. im Offizierskasino.

Seit 500 Jahren haben die Hohenzollern unser Land regiert. Als 28 jähriger Prinz kam Se. Maj. Kaiser Wilhelm II. zu dessen Geburtstage wir uns heute festlich versammelt haben, auf den jäh verwaisten Thron. Selten hat ein Fürst eine so schwere Aufgabe zu lösen gehabt, wie der junge König und Kaiser, doch in starkem Vertrauen auf sich selbst und seine eigene Kraft hat er das Ruder des Staatsschiffes in die Hand genommen. Er ist dazu ausgerüstet, mit hohen Gaben des Geistes, mit wahrer Herzensfrömmigkeit, mit praktischem Scharfblick für die tatsächlichen Verhältnisse. Mit friedericianischer Pflichttreue und Gewissenhaftigkeit ist er unerbittlich gegen sich selbst.

Deutschland in der Welt voran! Ein glückliches Vaterland im Schutze edlen Friedens war das Ziel seines Handelns. 26 Jahre lang hat sich das Deutsche Reich unter des Friedens glücklicher Palmen zu einer grossen Weltmacht entwickelt, obwohl finstere Wetterwolken fast die ganze Zeit den politischen Horizont verdunkelten.

Sehr leicht wäre es dem Kaiser gewesen, nach des Krieges blutigem Lorbeer zu greifen. Selbst Soldat mit Leib und Seele gebot er über die erste Militärmacht der Erde, an deren stolzen Feldzeichen der Siegeslorbeer von Sedan noch nicht verwelkt war. Und an Feinden hat es wahrlich nicht gefehlt. Stand doch Frankreich die ganze Zeit mit halb aus der Scheide gezogenem Schwerte bereit, sich mit jedem zu verbinden, der uns ans Leben wollte. Nur die staunenswerte Ruhe und Besonnenheit und das hohe Verantwortungsgefühl Seiner Majestät haben die langen Jahre hindurch die furchtbaren Schrecken des Weltkrieges von uns ferngehalten, obwohl gewissenlose Verbrecher auf dem Balkan, immer wieder in die Funken bliesen.

In der Tat, Kaiser Wilhelm II. ist schlechthin der Friedenskaiser, daran ändern alle Angeiferungen der zahlreichen Feinde nichts. Mit tief traurigem Herzen musste unser Kaiser mit ansehen, wie ruchlose Mörderhand leichtfertig den furchtbarsten Brand entzündete, den die Welt je gesehen hat. Alles Kriegsvolk der Welt, aus allen Rassen, die unter dem Himmel sind, wird aufgeboten, die Deutschen zu zerschmettern, zu knechten für alle Zeit. Und die Ursache? Haben wir nicht allen Streit beinahe ängstlich

vermieden? Sind wir nicht Jahrzehnte hindurch allem Zwist aus dem Wege gegangen, nicht so manches mal um des lieben Friedens willen, vor fremder Anmassung mit wahrer Engelsgeduld bescheiden zurückgewichen, selbst auf Kosten unseres Ansehens?

Wir waren in der Tat das friedlichste Volk der Erde, das mit seltenem Fleiss, mit deutscher Gründlichkeit und Gewissenhaftigkeit, mit hohem Wissen und Können treu seine Arbeit tat.

Aber gerade unsere Ueberlegenheit hetzte die Meute auf uns. Deshalb opferte das perfide Albion sein Krämergold, um Mordgesinde in aller Welt zu dingen, den verhassten Deutschen unversehens zu überfallen und abzuwürgen.

Beispiellosen Jubel entfesselte es, als unser Kaiser nun bereit war, für seines Volkes Dasein das Schwert zu ziehen. Bitterschwer ist es dem Friedenskaiser geworden. Bis an die Grenzen des überhaupt Möglichen ist er in seiner Friedensliebe gegangen, um seinem Volke das schwere, furchtbare Blutopfer zu ersparen.

Und so hörte man, als die Trompeten schmetterten, überall das wie Erlösung wirkende „Endlich“.

Mit wuchtigen, ewig denkwürdigen Worten rief der Kaiser sein Volk auf für den deutschen Kampf. Er schloss seinen Aufruf mit den Worten: „Wir werden uns wehren bis zum letzten Mann und Ross. Und wir werden diesen Kampf bestehen auch gegen eine Welt von Feinden. Nie ward Deutschland überwunden, wenn es einig war. Vorwärts mit Gott, der mit uns sein wird, wie er mit unseren Vätern war.“

Und was der Kaiser von seinem Heer erwartete, hat es erfüllt. In Waffentaten, die in der Kriegsgeschichte bisher beispiellos dastehen, haben wir den alles vernichtenden Krieg weit in Feindesland hineingetragen. Auf und über der Erde und unter dem Wasser hat sich deutscher Geist und deutsches Können überlegen gezeigt. Es ist eine stolze, grosse Zeit.

Wünschen wir nun unserem Friedenskaiser, dass es ihm in seinem neuen Lebensjahr gelingen möge, der Welt den Frieden zu geben und dass es unseren Feinden endlich zum Bewusstsein kommen möge: „Nie ward Deutschland überwunden, wenn es einig war!“

Едно щастливо Отечество подъ закрилата на единъ благороденъ миръ — това бѣше неговата цѣль. Въ продължение на единъ периодъ отъ 25 години. Германската империя се разви подъ щастливите палми на мира въ една велика свѣтска сила, въпрѣки това, че политическия хоризонтъ почти прѣзъ всичкото врѣме бѣ затъмненъ съ черни облаци.

Не би било мъчно за Кайзера да посѣгне пакъ на кървавите лаври на войната. Самъ той войникъ по дума и сърдце бѣше повѣлителъ на първата воена сила въ свѣта, на която побѣдоносните лаври отъ Седанъ не бѣха още увѣхнали. И наистина неприятели не липсва Франция стоеше почти прѣзъ всичкото врѣме съ наполовина изтегленъ мечъ и готова да се съюзи съ всѣкого, който искаше да посѣгне на нашия животъ. И благодарение само на спокойствието, благоразумието и голѣмата отговорност на Негово Величество, останаха далечъ отъ насъ ужаситѣ на Европейската война, ако и да се намѣриха нѣкои безсѣвѣстни прѣстѣпници на Балкана, които раздухваха винаги тлеящия пожаръ.

Дѣйствително Вилхелмъ II, е най миролюбивия Кайзеръ — това негово качество разбира се не се накръпява ни най малко отъ неприятелските хули.

Съ дълбоко нажалено сърдце Нашия Кайзеръ трѣбваше да види какъ злодѣйската ръка на единъ убиецъ запала ужасния пожаръ, които вече цѣлия свѣтъ видѣ.

Всичко способно да носи оржие отъ всички раси на свѣта се събра за да смажи Германцитѣ и вечно да ги тормози. И коя е причината за това? Не избѣгнахме ли ний почти съ страхъ всѣкакви раздори? Не избѣгнахме ли ний съ десетолетия всѣкакви недоразумения, и не бѣхме ли ний ония, които само и само да запазимъ мира отстъпвахме на чуждитѣ претенции скромно и съ истинско ангелско търпение, даже и тогава когато това бѣ въ ущърбъ на нашето положение.

Ний бѣхме въ дѣйствителностъ най-миролюбивъ народъ въ свѣта народъ, който съ не-обикновено трудолюбие, съ Германска рационалностъ и добросѣвѣстностъ, съ високо знание и умѣние бѣше прѣдаденъ на работата си.

Обаче тъкмо тия наши привилегии насѣкваха огънятъ спрѣмо насъ. За това жертваше коварния Албионъ своето бакалско злато само и само да създаде по цѣлия свѣтъ сбирщина отъ убийци, които да нападнатъ умразния Германецъ неподготвенъ и да го удушатъ.

Безпримѣрното зло обаче се освободи отъ оковитѣ, когато нашия Кайзеръ бѣ вече готовъ да изтегли и той мечъ си за съществуването на своя народъ.

Този жестъ бѣше много тежкъ и мъченъ за миролюбивия Кайзеръ. Той отиде съ своето миролюбие до границата на изобщо възможното, само и само да избѣгне тежкитѣ и ужасни кървави жертви.

И когато засвириха трѣбитѣ, на всѣкъдѣ се чуваше спасителното „най-сетѣ.“ Съ важни

## Парижъ нападнатъ.

**ПАРИЖЪ, 17 ян.**  
**Н о щ е с ъ с е яви единъ цепенъ надъ града. Още отъ 9 часа вечерта бѣха съобщили отъ фронта за минаването на единъ цепенъ съ направление къмъ Парижъ. Къмъ 11 часа се чуха гарможитѣ не нѣколко хвърлени бомби. Много хора станаха жертви на тая атака. На едно мѣсто бѣха убити 15 души, на друго мѣсто 1 човекъ и 3 жени, а на трето мѣсто една бомба разруши цѣла къща. Французки аероплани се опитаха да прѣследватъ цепенна но сж биле безъ никакви резултати.**

и незабравими думи Кайзера извика своя народъ за Германската борба. Неговиятъ манифестъ свършваше съ думитѣ: „Ние ще се защитаваме до последния челоуекъ и конь, ний ще издържимъ борбата даже и тогава когато цѣлъ свѣтъ неприятети е противъ насъ. Германия не е бивала никога побѣждавана, когато тя е била единодушна. Напрѣдъ съ Бога, който ще бѣде съ насъ, както е билъ съ нашитѣ бащи.“

И наистина това, което Кайзера очакваше отъ своята армия, се изпълни. Съ нашитѣ военни подвизи, непознати до сега за историята, ние успѣхме да прѣнесемъ опустошителната война далечъ отъ насъ въ неприятелските страни.

Германското прѣимущество и умение се показа въ въздуха, на земята, както и подъ водата. Това сж велики и горди врѣмена.

Впрочемъ да пожелаемъ въ нашия миролюбивъ Кайзеръ, щото той прѣзъ новата 57-а година на своя животъ да даде на свѣта миръ и нека нашитѣ неприятели най сетне съзнатъ, че Германия не е бивала никога побѣждавана, когато тя е била единодушна.

## ТЕЛЕГРАМИ

БЕРЛИНЪ 17 ян. Германска главна квартира

Сраженията ококо пѣти межъ Ньовилъ и Вилни продължаватъ. Французитѣ се опитватъ да взематъ обратно загубенитѣ позиции но и този пѣтъ бидоха отблъснати. Позициитѣ които взехме южно отъ Сомъ възлизатъ на около 3500 м. Всичко сж били тамъ плѣнени 17 офицера 1270 войника, между които се намиратъ и нѣколко англичани. Една слаба французка контра атака е била лесно отблъсната. Въ Шампанъ продължаватъ отчасти артилерийските боеве, но се прѣкъсватъ отъ врѣме на врѣме поради дъжда. Источно отъ Понтъ-Амусонъ разпрѣснахме една неприятелска пехотна колона.

### Източенъ фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 17 ян. По тая фронтъ положението е въобще неизмѣнено. При Береслисане, австро-унгарските войски отблъснаха нѣколко руски атаки.

ВИЕНА, 17 ян. По италиянския воененъ театръ нѣма никакви важни събития за отблъзване.

### Западненъ фронтъ

БЕРЛИНЪ, 17 ян. Германска главна квартира.

Сѣверо-източно отъ чифлика Ла Фали, сѣверо-източно отъ Льовилъ нашитѣ войски нападнаха 1500 м. дълги неприятелски окопи и ги прѣвзеха съ 237 плѣнника между които единъ офицеръ и 9 картечници. Следъ това французитѣ се опитаха да прѣвзематъ обратно тия окопи но бидоха отблъснати. Западно отъ Сенъ Лоранъ при Арасъ прѣвзехме съ шумъ едно малко градче.

Южно отъ Самъ, прѣвзехме селото Фризъ съ една позиция 1000 м. отъ тамъ. Плѣнихме 12 офицера 927 войника, 1С картечници и 4 минохвъргачи. Южно отъ Лимонсъ едно наше разузнавателно отдѣление навлѣзе до вторитѣ неприятелски линии, взе нѣколко плѣнника и се върна въ своитѣ позиции безъ никакви загуби. Въ Шампанъ станаха голѣми артилерийски и минни боеве. Французитѣ се опитаха да прѣвзематъ височината при Камбръ но бидоха отблъснати съ тежки загуби.

Нашата армия събори при Апромо единъ неприятелски аеропланъ. Авиатора е билъ убитъ, а наблюдателя тежко раненъ. Атаката на неприятелски аероплани въ Фрайбургъ причиниха малки загуби, единъ войникъ и двама граждани ранени.

## Рѣчьта на под-полковникъ Людеке

държана въ офицерското събрание по случай рождения денъ на Кайзера.

### Другари,

Нашата страна се управлява отъ 500 години насамъ отъ Хохенцолеритѣ. Негово Величество Кайзеръ Вилхелмъ II, Рождения денъ на когото празнуваме днесъ, встѣпи на вневзাপно на одовелия прѣстолъ като 29 годишенъ Принцъ. Рѣдко единъ князь е ималъ да разрѣшава такава тежка задача, както младия Кралъ и Кайзеръ; обаче увѣренъ сиано въ себеси, уповавайки се на соб-

ственитѣ си сили той пое здравно въ рѣчьтѣ си кормилото на държавния корабъ. Той е надаренъ за това съ високи душевни способности, съ истинска сърдечна смиренностъ, съ практически острѣръ и проницателенъ погледъ за сѣщипското положение на събитията. Съ Старо-Пруска съвѣстностъ и вѣрностъ къмъ службата той е науомолимъ даже и спрѣмо себе си.

Германия напрѣдъ въ свѣта!

ПАЗЕТЕ СЕ ОТЪ ШПИОНИ

**ВИЕНА, 17 ян. (официална).** **Неприятеля се опита в чера** пръв ден да нападне; позицията ни северозападно от Ушицко; всичките опити пропаднаха навсвкждъ. На няколко мѣста неприятелската тежка артилерия обстрѣлва нашите позиции.

**ВИЕНА, 17 ян.** Въ цѣла Черна-Гора владѣ пълно споконствие. Въ Санъ д'жовани ди-Медуа прѣвзехме 2 орждия съ много муниции. Тамъ намѣрихме значителни складове съ кафе и зърнени храни.

**ЦАРИГРАДЪ 17 ян.** Турската главна квартира По турския фронтъ нѣма никакви промѣни. Въ мѣстността Филахия унищожихме едно неприятелско рекогноцируващо отдѣление потъ 16 души.

Тамъ една група муджахиди прѣвзеха на неприятеля 1000 камили.

По кавказкия фронтъ станана сражения между аванпостовѣтъ, които сражения се завършиха все въ наша полза. Въ центара изненадохме неприятеля съ една атака и му прѣвзехме една важна стратегическа позиция.

**Изъ турския печатъ.**

**ТАНИНЪ**, 12 ян. Коментрайки извѣстията на кралъ Константинъ, изнесени отъ американския печатъ, казва: Въ тоя моментъ, когато всички сж оглушени отъ гърмѣжите на топовѣтъ, ние се съмняваме да се намѣрятъ нѣкоя, които да чуятъ думитъ на кралъ Константинъ. Напразно моли той да бѣдатъ чути думитъ му поне въ Америка. Въ настоящитъ врѣмена словата нѣматъ никакво значение; всичко се рѣшава съ силата на оръжието. Въ положение ли е Гърция да се защитава съ силата на оръжието си срѣщу посегателствата на Съглашението? Вѣйчко е въ срѣзка съ отговора на този въпросъ. Ако кралъ Константинъ чувства себе си безсиленъ да защити съ оръжие въ рѣка трона и короната на своето царство, издианатия гласъ отъ Америка не ще му допринесе никаква реална полза.

За окаяние нещастници сж омизи, които въ днешнитъ врѣмена; сж принудени съ думи да устояватъ своитъ права. **Заклучението отъ послѣднитъ извѣстия на грѣцкия кралъ е, че въ Атина царува голѣма слабостъ. Всичкитъ пѣтица на Гърция днесъ се намиратъ въ рѣцѣтъ на Съглашението. Гърция не може да мрдне вече ни напредъ ни назадъ. Опасността за Гърция е неизбежна!**

**„ДЕНЪ“** Въ уводна статия, отъ 8 ян. припомня послѣднитъ дни на Картагонъ, унищожитъ условия, които Римъ бѣше поставилъ на поисканитъ миръ Картагонци, и казва:

Нѣщо подобно се извърши днесъ и съ Черна-гора, макаръ и съ по-другъ край. Черногорския кралъ или неговиятъ министъръ Мирюшковичъ дѣйствуважъ по негова заповѣдъ, поисканъ отъ генералъ Кьовесъ миръ. Условията на Австрия сж много тежки и много унищожителни.

У насъ твърдъ много хора особено измежду консервативнитъ и славянофилюващитъ

елементи на Нашето общество — пѣкъ и не само тѣ — бѣха наклонни да считатъ кралъ Никитъ за образецъ на военна доблѣсть и едва ли не на душевно благородство. Приемете в да се окачествява и цѣля черногорски народъ съ тѣзи чѣрти. За това капитулацията на черна-гора порази мнозина, чато нѣщо неочаквано и психологически необяснимо съ сравнение съ героичната борба на белгийцитъ и еднокрѣвнитъ съ черногорцитъ сѣрби.

Б. Р. Цензурата е изхвърлила почти цѣла колона до края.

Какво значение има този фактъ за хода на военитъ дѣйствия?

Не бива да се съмняваме, че капитулацията на Черна-Гора не е единъ успѣхъ за нашитъ врагове, заедато територията въ наистина не много голѣма около 15 хиляди кв. кл. т. е. колкото единъ срѣденъ руски окръгъ — по планината и удобна за отбрана. А враговетъ я взеха не разорена като Сърбия: пѣтицата, мостовѣтъ и градовѣтъ и сж непожтнати. Пѣтътъ за сѣверна Албания прѣвъ Шкодра е вече откритъ.

Да се затварятъ очитъ прѣдъ всичко това би било строхливостъ недостойна за народа който води великата борба. Но сжщо така недостойно би било да се прѣувеличава значението и да се пада духомъ вслѣдствие този неуспѣхъ, който разбира се, не рѣшава сждбата и не освѣти частенъ и малъкъ въ сравнение съ грандиозна борба епизодъ. Б. Р.

**Изъ Италияския печатъ.**

**МИМАНО** 1, ян. Италияския печатъ продължава да се занимава най-уживено съ албанския въпросъ. В. „Кориере де ла Сера“ почва да приготвя общественото мнение за падането на Валона, тѣй като споредъ официалнитъ извѣстия Санъ д'жовани ди Медура и Алесто сж въ австро-унгарски рѣжъ.

Вѣстника публикува една дълга статия отъ която се разбира, че настроението въ Италия е много недоволно отъ правителството. Той търси да оправдае правителството и по споменатитъ факти явствува, че отчасти надеждитъ на италианцитъ пропаднаха.

Споредъ в. „СТАМПА“ министера Сонино е заявилъ въ единъ министерски съвѣтъ, че напредването на австро-унгарскитъ войски къмъ Дурацо не ще бжде толкова бързо, тѣй като мѣсноститъ сж мѣчно проходими и за това Есадъ паша не би трѣбвалъ да бърза да напусне Дурацо. Вѣстника изтъква, че прѣвземането на Берагъ отъ страна на българитъ има голѣмо значение за валонската акция, ето защо Валона трѣбва да се прѣвърне въ единъ втори Солунъ.

В. „ДЖОРНАЛЕ Д'ИТАЛИЯ“ допуска, че Дурацо ще бжде изпразненъ и казва, че съ това италианскитъ интереси не се накърняватъ, тѣй като Италия има интереси само въ южна Албания при Валона.

В. „КОРИЕРЕ Д'ИТАЛИЯ“ въ уводна статия пише, че съглашението прѣживява по настоящемо тежки моменти, които се дължатъ на неговото несъгласие, затова трѣбва правителството да открие на народа същинското положение на нѣщата, за да не попадне той въ разочарование, защото въ такъвъ случай народа никога не ще постигнѣ грѣшката.

РИМЪ, 17 ян. В. „ДЖОРНАЛЕ Д'ИТАЛИЯ“ като излага сжщин-

**Deutsche offizielle Nachrichten.**

(Durch die Funkentelegraphenstation in Frangho.)

Mailand, den 31. Jan. 1916.

Das Albanische Problem beschäftigt Italien weiter. Corriere della Sera breitet die öffentliche Meinung zu fden Fall Valona vor, nachdem San Giovanni di Medua und Alessio, wie jetzt offiziell gemeldet wird, von den Oesterreich-Ungarn besetzt sind. Dieselbe Zeitung veröffentlicht einen langen Artikel über die Stimmung Italiens und die Kriegslage, der die Unzufriedenheit mit der eigenen Regierung zeigt. Die Zeitung führt Gründe an, um die Unrichtigkeit zu beweisen, allein die aufgeführten Tatsachen beweisen, nur wie sehr die italienischen Hoffnungen jetzt herabgestimmt, teilweise geschwunden sind. Italien trat in den Krieg ein mit der Absicht und der Zuversicht, grössere Gebietsteile von Oesterreich-Ungarn zu erobern; jetzt will die Zeitung die Unzufriedenheit schwichtigen.

Nisch, den 30. Januar 1916.

Aus dem Archiv des Ministeriums des Aeusseren, das von den Bulgaren in Nisch beschlagnahmt wurde, liegen Dokumente vor, dass Henry Barbé, Mitarbeiter des. Pariser Le Journal, für das Buch „Epopée Serbe“ 40 000 Dinar erhielt und dass das Ministerium eine grössere Anzahl von Exemplare abkaufte. Ferner wurde das Buch des französischen Schriftstellers Denis „Grande Serbie“ auf serbischen Staatskosten herausgegeben.

Rom, den 30. Jan. 1916.

Die Idea Nazionale meldet: Als die Deutschen

skoto положение което се намира Италия днесъ казва: „Не стига, че Италия първо съ своя неутралитетъ, а послѣ съ взимане участие въ войната, принесе такава голѣма полза на своитъ съюзници и сега я нападатъ. Онова, което правятъ нашитъ съюзници ни прави едно впечатление като какво тѣ мислятъ, че ние търсиме да имъ прѣчимъ въ тѣхнитъ прѣдприятия въ Балканския в-съ. Италияския народъ често пѣти пита себе си дали членовѣтъ на съглашението иматъ общи интереси.

Нашитъ съюзници поставиха на послѣдно мѣсто нашитъ интереси въ Адриатическото море, които за насъ сж жизнени. Не стига това но тѣ хвърлятъ намъ вината за неуспѣхитъ имъ срѣщу България, Сърбия, Ч. Гора и Гърция. Сжщиятъ в-къ на друго мѣсто казва, че трѣскавото настроение отъ день на день расте и че тамъ съ нетърпение и страхъ очакватъ начеването на офанзивата. Социалистическия вѣстникъ, „Ациони“ пише: Италияското правителство се е оттеглило отъ воюващитъ партии.

Италияския народъ се намира въ това голѣмо замаяване и напразно пита дали правителството има все сжщата програма, както въ началото на войната.

Правителството не отговаря и не вижда, че въпрѣки войната, която продължава Италия е прѣзрена отъ страна на Англия и Франция и е изоста вена на страни.

und Oesterreicher vor Prisen standen, verhandelten Montenegro und Serbien wegen Sonderfrieden. Der Kronprinz Alexander, der General Putnik, der Ministerpräsident Pasitsch verhandelten in Cetinje im Beisein verschiedener montenegrinischer Minister mit den Vertretern Oesterreich-Ungarns, dem früheren Gesandten in Cetinje, Baron Giesl, dem Militärattaché Baron Hujek und dem Platzkommandanten von Cattaro.

Giornale d'Italia nimmt an, dass Durazzo geräumt werde und erklärt, dass die Vorgänge in Nordalbanien die italienischen Interessen nicht empfindlich störten. Für Italien sei nur Südalbanien mit Valona wichtig.

Nach der Stampa erklärte Sonnino im Ministerrat, dass der österreichisch-ungarische Vormarsch auf Durazzo durch die Unwegsamkeit des Terrains verlangsamt werden müsse, auch dürfte Esisad Pascha sich eine Zeitlang in Durazzo halten; wichtiger sei, dass die Bulgaren Berao besetzten, welches glänzende Stellungen bei Valona biete. Die Entente werde Volona in ein kleines Saloniki verwandeln.

Corriere d'Italia sagt offen, die Entente mache wegen der Misserfolge und Uneinigkeit schwere Augenblicke durch; die Regierung müsse dem Volke endlich die Wahrheit sagen, da das Volk die Täuschung niemals verzeihe.

Berlin, den 30. Januar 1916.

Grosses Hauptquartier Westl. Kriegsschauplatz.

Nördlich des Gehöftes La Folie, nordöstlich von Neuville, stürmten unsere Truppen die feindlichen Gräben in 1500 Meter Ausdehnung, brachten 237 Gefangene, darunter 1 Offizier, 9 Maschinengewehre ein.

Vor der kürzlich genommenen Stellung bei Neuville brachen wiederholte französische Angriffe zusammen. Jedoch gelang es dem Feinde, einen zweiten Sprengtrichter zu besetzen.

Im Westteil von St. Laurent bei Arras wurde den Franzosen eine Häusergruppe im Sturm entrissen. Südlich der Somme eroberten wir das Dorf Frise und etwa 1000-Meter der südlich anschliessenden Stellung. Die Franzosen liessen unverwundet 12 Offiziere, 987 Mann, sowie 13 Maschinengewehre und 4 Minenwerfer in unserer Hand. Weiter südlich bei Linons dräng eine Erkundungsabteilung bis in die zweite feindliche

Stellung vor; machten einige Gefangene und kehrten ohne Verluste in ihre Stellung zurück.

In der Champagne lebhaft Artillerie- und Minenkämpfe. Auf der Combres-Höhe richtete eine französische Sprengung nur geringen Schaden in unserem vordersten Graben an. Unter beträchtlichen Verlusten musste sich der Feind nach einem Versuch, den Trichter zu besetzen, zurückziehen.

Bei Apremont wurde ein feindliches Flugzeug mit unseren Abwehrgeschützen heruntergeholt. Der Führer ist tot, der Beobachter ist schwer verwundet. Den Luftangriff auf Freiburg in der Nacht zum 28. Januar hat nur geringen Schaden verursacht; ein Soldat, zwei Zivilisten sind verletzt.

Paris, den 31. Jan. 1916.

Havas. Ueber Nacht zum Sonntag erfolgte ein Zeppelinangriff auf Paris. Um 9 Uhr Abends wurde ein Zeppelin gemeldet, der die Richtung auf Paris hatte. Gegen Mitternacht wurden mehrere Explosionen herabgeworfener Bomben gehört. Ziemlich viele Personen fielen dem Angriff zum Opfer. An einem Punkte wurden 15 Personen getötet, an einem andern ein Mann und drei Frauen, an einem andern zerstörte eine Bombe ein Haus. Die Jagd der französischen Flugzeuge auf den Zeppelin blieb erfolglos.

Konstantinopel, den 31. Januar.

Türkisches Hauptquartier.

An der Irak-Front keine wichtigen Veränderungen. In der Umgegend von Felachie vernichteten wir eine feindliche Aufklärungsabteilung von 16 Mann. Hier nahmen Mudjehids dem Feinde 1000 Kamele ab. — Kaukasusfront. Es fanden Vorpostengefechte, weiter zu unseren Gunsten, statt. Im Zentrum gewannen wir durch einen überraschenden Angriff, eine mit starken Kräften besetzte Stellung vom Feinde zurück.

Wien, den 31. Januar 1916.

Russischer Kriegsschauplatz:

Amtlich. Den Gegner wiederholte gestern tagsüber seine Angriffe gegen die Brückenschanze nordwestlich von Usceiczko; seine Versuche, sich ihrer zu bemächtigen, scheiterten fast an allen Stellen. An der Nordostfront trat russische Artillerie zeitweise stark in Tätigkeit; an verschiedenen Stellen wirkte schweres Geschütz mit.